

Warszawa, dnia 16 lipca 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej

(druk nr 977)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 9 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej zmierza do przedłużenia okresu pełnienia funkcji Prezesa Agencji przez jego zastępcę.

Zgodnie z art. 6 ustawy, organem kierującym działalnością Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej i reprezentującym ją na zewnątrz jest jej Prezes.

Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, zaopiniowany przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu.

W myśl art. 6 ust. 12, w przypadku odwołania Prezesa Agencji, Premier, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, powierza zastępcy Prezesa lub innej osobie pełnienie obowiązków Prezesa, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, w związku z bardzo wysokimi wymaganiami wobec kandydatów ubiegających się o powołanie na stanowisko Prezesa PAŻP, istnieje ryzyko, że konkurs na to stanowisko pozostanie nie rozstrzygnięty przez okres dłuższy niż czas, w ciągu którego obowiązki Prezesa może pełnić jego zastępca.

W noweli zaproponowano, aby okres pełnienia obowiązków Prezesa Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej przez jego zastępcę został wydłużony do 6 miesięcy, z możliwością przedłużania tego okresu o kolejne 6 miesięcy, nie więcej niż dwukrotnie.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 96. posiedzeniu w dniu 9 lipca b.r. pochodziła z przedłożenia poselskiego.

Projekt wpłynął do Sejmu w dniu 21 maja 2015 r. (druk sejmowy nr 3478) i został skierowany do pierwszego czytania w Komisji Infrastruktury.

W toku prac dodano do ustawy przepis przejściowy, na podstawie którego Premier może przedłużyć okres pełnienia obowiązków Prezesa PAŻP przez jego zastępcę pełniącego te obowiązki w dniu wejścia w życie noweli, o 12 miesięcy.

Zgłoszony w drugim czytaniu wniosek o odrzucenie ustawy w całości nie znalazł poparcia.

Za przyjęciem ustawy głosowało 241 posłów, przy 143 głosach przeciw i 35 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) Zgodnie z art. 6 ust. 12 ustawy, w przypadku odwołania Prezesa PAŻP Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, powierza zastępcy Prezesa lub innej osobie pełnienie obowiązków Prezesa, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością przedłużania tego okresu o kolejne 6 miesięcy, nie więcej niż dwukrotnie. Przepis ten pozostawia jednak poza regulacją sytuację, w której konieczność powierzenia obowiązków Prezesa Agencji jego zastępcy spowodowana jest śmiercią tego pierwszego.

Propozycja poprawki:

w art. 1, w ust. 12 wyrazy „W przypadku odwołania” zastępuje się wyrazami „W przypadku odwołania albo śmierci”;

Ponadto, jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, bardzo wysokie wymagania stawiane kandydatom na Prezesa PAŻP sprawiają, że konkurs na to stanowisko może pozostać nierozstrzygnięty przez długi okres czasu, przekraczający 12 miesięcy zaproponowane w noweli.

Aby uniknąć sytuacji, w której niezbędna będzie kolejna pilna nowelizacja ustawy, rozważyć należy przyjęcie rozwiązania, w którym osoba pełniąca obowiązki Prezesa, pełni je do czasu powołania nowego Prezesa Agencji.

Propozycja poprawki:

w art. 1, ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku odwołania albo śmierci Prezesa, do czasu rozstrzygnięcia konkursu na jego stanowisko, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, powierza pełnienie obowiązków Prezesa zastępcy Prezesa lub innej osobie.”.

- 2) Termin wejścia ustawy w życie określony został na dzień następujący po dniu jej ogłoszenia. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, ustawa powinna wchodzić w życie z zachowaniem odpowiedniej *vacatio legis*. Minimalny standard w tym zakresie określa art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, przewidując co najmniej czternastodniową *vacatio legis*. Wyjątki od tej zasady zawiera art. 4 ust. 2, w myśl którego w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

W uzasadnieniu do projektu analizowanej ustawy nie wyjaśniono, jaki ważny interes państwa wymaga natychmiastowego jej wejścia w życie.

Maciej Telec

Główny legislator